

Čtení s porozuměním

Kocour Kryšpín a svět knih

Rozvíjí
čtenářské
dovednosti.

Vydavatelství
Taktik

Čtení s porozuměním

Kocour Kryšpín a svět knih

ČTENÍ S POROZUMĚNÍM 2

Pro 2. ročník ZŠ

Autor: Mgr. Monika Linhartová

Jazykové korektury: Mgr. Věra Štefánková
Odborná spolupráce: Mgr. Věra Štefánková, Tomáš Lorenc, Jan Kudrnáč

Projektový manager: Ing. Jaroslav Brdjar
Produktový manager: Mgr. Lucie Pěnkavová

Grafická úprava a sazba: Sára Doležalová
Návrh obálky: Michaela Slezáková, Sára Doležalová

ISBN: 978-80-7563-038-4
1. vydání, 2016

Copyright: © Vydavatelství Taktik International, s. r. o., Praha 2016

Vyrobil a vydal: Taktik International, s. r. o., Argentinská 38, 170 00 Praha 7

Všechna práva vyhrazena. Šíření či reprodukce obsahu nebo jeho částí jakýmkoliv způsobem jsou bez předchozího písemného souhlasu vydavatele zakázány.

Čtení s porozuměním

Kocour Kryšpín a svět knih

2

OBSAH

DÍLO	STRANA
O Knihomůlcích a psacím stroji	4
Vypátrejte tiskařského šotka	6
O Ivánkovi, který tloustl a tloustl	8
Tečka na konci věty	11
Pipi Dlouhá punčocha jde do školy	12
Nádherná kytice	14
K čemu jsou holky na světě	16
Jak chodí liška	17
V hájovně U Pěti buků	18
Kosprd a Telecí	21
Abeceda	22
Žofka	24
V zoologické zahradě	25
Abeceda	26
Mobilmánie	27
O kocourkovi, který mluvil	29
Tygří trápení	30
Holčička a pavouk	32
Maxipes Fík – mistr skoku	36
Léčení čurbesajdy	38
Vrabčí hnízdo	40
Telefon	41
O tom, jak Mach a Šebestová získají utržené sluchátko	42
Splněné přání	44
Uspávanka s básníkem	46
Dědečkova pohádka	47
Dobrodružství veverky Zrzečky	48
Jak se ti dva seznámili	52
Bob a Bobek zahradníci	54
Jak zahráli bez basy	56
Jak se s Rákosníčkem točil celý rybník Brčálník	58
O lodi z kůry	60
Kolik tet má Agáta	62
Jak udělali dobrý skutek	64
Krokodýl, krokodýl	66
O modrých žralocích	67
Kde se vzala strašidla?	68
Tajemství půlnoční mlhy	72
Noví sousedé	76
Mamutek	79
O panu Wonkovi a jeho továrně	80

Ahoj koťata!

Nejdřív ze všeho se vám musím představit.
Jmenuji se **Kryšpín**, ale mí lidé mi říkají různě. Kožíšku,
uličníku, mazlíčku, raubíři...

Rád na zahradě proháním motýly a myši, z úkrytu pozoruji,
co se děje okolo mě, když mám náladu, dorážím na paničku,
aby si se mnou pohrála, ale ze všeho nejraději si hovím pěkně
v teple pelíšku a poslouchám, o čem si lidé a zvířátka vypráví.
Vy jste se v první třídě naučili číst a psát a já se pokusím vám teď
přeškrábat a převyprávět příběhy, které jsem slyšel.
Při společných výpravách do světa fantazie v knížkách nás čeká
spousta dobrodružství. Já budu vaším průvodcem a už se těším,
co nového se naučíme a co společně zažijeme.

Mňau!

Váš Kryšpín!

Jak se jmenuje tvá oblíbená knížka?
Vyplň čtenářskou kartu.

ČTENÁŘSKÁ KARTA

Jméno:

Název knihy:

Autor knihy:

Ilustrátor knihy:

Moje oblíbená postava:

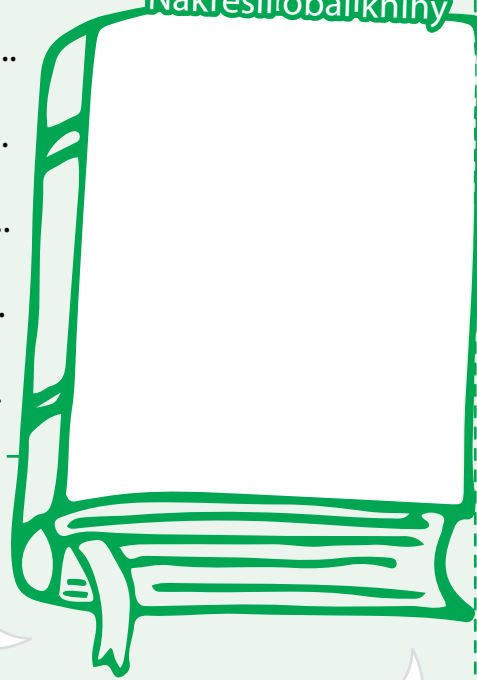
Popiš ji čtyřmi slovy:

.....

Kde se děj odehrává?:

.....

Nakresli obal knihy

Stručný děj knihy:

Úvod:

Zápletka:

Závěr:

Tečka na konci věty

Tečka bývá na konci
všech vět.

Tak to platí
nejmín tisíc let.

Važte si tečky.

Je důležitá.

Bez tečky by věta končila
někde až na konci světa.

Všechno má nějaký konec.

Třeba ulice má na konci rohy.

A lidi mají na konci
hlavu nebo nohy.

Pejsek na konci
má ocásek až u zadečku.
A tahle básnička má
na konci tečku.

Michal Černík – Neplašte nám švestky

Já mám také na konci u zadečku stejně jako pejsci ocásek, ale ne každá věta končí tečkou.

Doplň za věty správná znaménka podle jejich druhu.

Líbila se ti básnička

Pospěš si

Kéž bych měl pejška

Větou prací vyslovujeme své přání

Pracuj pečlivě

Věty začínají velkým písmenem

Už umíš druhy vět

Práci si po sobě zkontroluj

Básničku napsal Michal Černík

Je všechno v pořádku

Co mají na konci ulice

Už aby byl oběd

Ať jsme kluci, holky nebo kočky, je pro nás všechny moc důležitá maminka. Mikuláš v následujícím příběhu chtěl mamince udělat radost a rozhodl se, že jí koupí kytici.

Nádherná kytice

Maminka má narozeniny a já jsem se rozhodl, že jí koupím nějaký dárek jako každý rok počínaje od loňska, jelikož předtím jsem byl ještě moc malý.

Vzal jsem si všechno, co jsem měl našetřeno v pokladničce, a bylo toho dost, protože zrovna včera mi maminka náhodou dala nějaké peníze.

Už jsem se rozhodl, co mamince dám: květiny do velké modré vázy v salóň, nádhernou kytici, obrovskou jako keř.

Ve škole už jsem se nemohl dočkat, až skončí vyučování a já půjdu ten dárek koupit. Abych neztratil peníze, držel jsem je celé odpoledne v ruce a tu jsem měl v kapse, dokonce i o přestávce, když jsme hráli kopanou, ale to mi nevadilo, jelikož nejsem brankář. V brance je pokaždé Vendelín, to je jeden kluk, který je hrozně tlustý a rád se pořádně nacpe.

„Proč pořád běháš jenom s jednou rukou?“ zeptal se mě Vendelín. Když jsem mu vysvětlil, že chci odpoledne jít koupit mamince květiny, řekl mi, že on by dal přednost něčemu k jídlu, třeba dortu, nebo bonboniére, nebo bílé klobáse, ale protože ten dárek nebyl pro něho, nevšímal jsem si toho, co říká, a vstřelil jsem mu branku. Vyhráli jsme 44:32. Když jsme vyšli ze školy, šel se mnou Vendelín do květinářství a cestou jedl čokoládový chlebiček, který mu zbyl z hodiny mluvnice. V krámě jsem položil všechny své peníze na pult a řekl jsem prodavačce, že chci obrovskou kytici květin pro maminku, ale žádné begónie, jelikož těch máme fůru na zahradě, a tak nemá cenu kupovat je jinde.

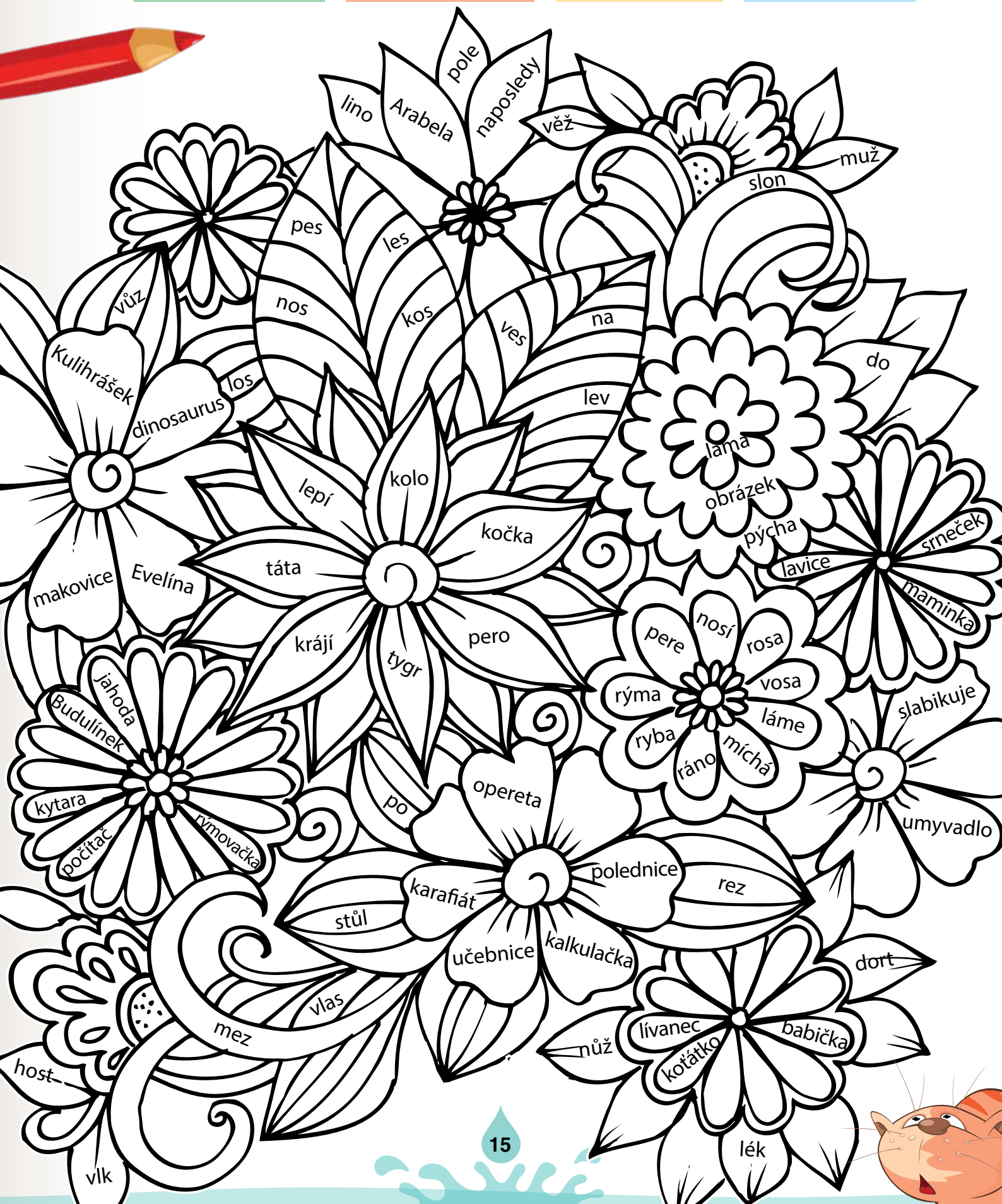
René Goscinny – Malý Mikuláš

Slova jednoslabičná , dvouslabičná , trojslabičná , čtyřslabičná .

Slova jednoslabičná , dvouslabičná , trojslabičná , čtyřslabičná .

A O

Abeceda

Abeceda, to nic není –
kdo by se jí, kluci, bál?
Já vás vezmu do učení:
Á, bé, cé, dé a tak dál.

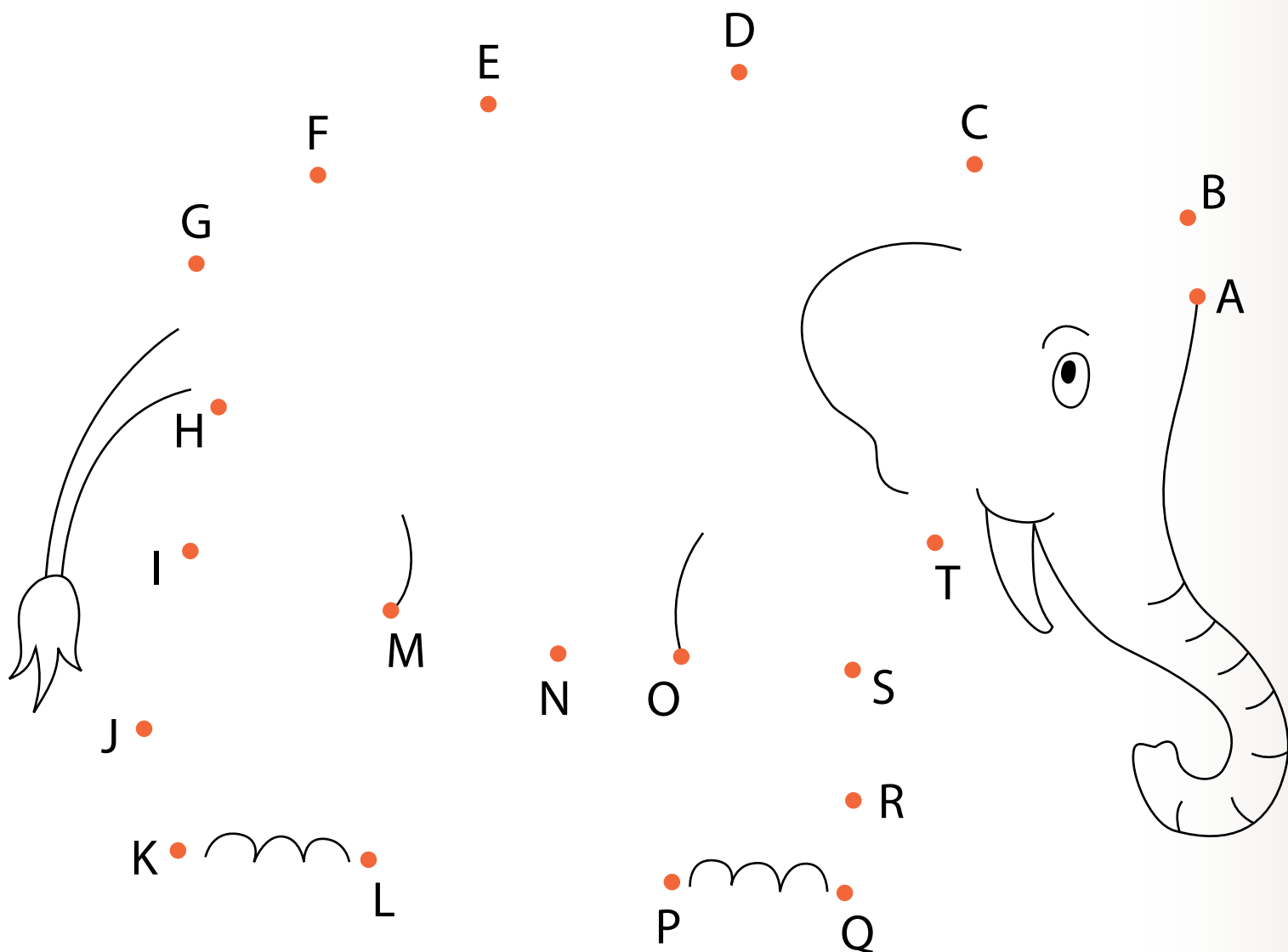
Z písmenek se složí slova,
z vět se složí celý svět.
Ten, kdo umí abecedu,
bude všemu rozumět.

Jiří Žáček – Abeceda: domácí slabikář

Spoj písmena podle abecedy, obrázek vybarvi.

Mobilmánie

Tygr býval chytrý kluk,
dneska je mu všechno fuk.
S mobilem se věčně válí,
maminka ho nepochválí.
Přihloupelé hry v počítači
ke štěstí mu plně stačí.
Nezná jinou zábavu,
všechno hází za hlavu.
Necítí už ani hlad,
nechybí mu kamarád.
Nespí, nejí, nepije,
jen s mobilem ožije.
Až kamarádi řekli: „Dost!
Tohle už je závislost.“
Velkou starost o něj měli,
vždyť řadu dní ho neviděli.
Žirafa to s radou zkusí,
že se jinak chovat musí.
Pak celičkou sobotu
sekal jenom dobrotu.
Ale zato v neděli
zase ležel v posteli.
Na mobilu si jen hrál,
nepozval je ani dál.
Slon jen kopl do konzervy:
„Už na něho nemám nervy!
Všechny tady zklamal zas,
nebudem s ním ztrácet čas!“
Medvěd slona trochu krotí,

v zásadě však není proti.
Vždyť ho tygřík našťaval taky,
ted' však bude kulit zraky.
Připravil si skvělý plán.
„Ted' se tygřík změní sám.
Zkusíme ho postrašit,
pak se bude chovat líp.“
Jako duch se zjevil v noci,
plně ho měl ve své moci.
A hned na něj spustil vztekle,
že se bude smažit v pekle.
„S mobilem si přestaň hrát,
jinak budeš litovat!
Tohle je jen varování,
příště tě nic nezachrání.“
„Možností máš přece mnoho!“
tvrdí všichni do jednoho.
Proto si dal nové cíle,
netrápí ho dlouhá chvíle.
Ted' ze všeho nejradši
jen tak venku skotačí.
Znovu začal malovat,
s kamarády fotbal hrát.
Pak si každé odpoledne
ke své knížce pěkně sedne.
Sám si všiml velké změny,
už necítí se unavený.
Dnes nemůže pochopit,
jak tak vlastně mohl žít!

Romana Suchá – Divadélko se zvířátky v ZOO

Moje panička se mi někdy směje, že jsem pěkný pecivál, ale to není žádná pravda. Mě baví spousta věcí. Napiš mi, co nejraději děláš ty.

Já mám samozřejmě nejraději své příbuzné – lvy, tygry – vždyť se na nás podívejte – na první pohled je vidět, že jsme z jedné rodiny.

Tygrí trápení

Kočky se kočkovaly. Skočily po sobě a vmžiku z nich bylo jedno velké, chundelaté, ušaté a jemně pruhované klubko. V zápalu boje se kutálely po trávě i přes kameny. Bojovaly urputně, po svém dravčím způsobu. Ale jen se ozvalo bolestivé zakvinknutí, hned ten druhý pustil a bylo po boji.

Matka Elsa svá mláďata bedlivě sledovala. Někdy se k jejich divokému hraní přidala, někdy jí stačilo mít je pod dohledem. Stále však byla připravená zdvihnout svou mohutnou tlapu a zakročit. Jako každá správná tygří máma.

Lenka s Pavlem stáli těsně u výběhu. Od chvíle, kdy jim novopečená tygří maminka dovolila spatřit své chundelaté drobečky, chodili se na tygříčky dívat téměř denně. Obě děti se dovedly chovat tiše a pohybovat nenápadně. Bylo to

nutné. Pokud by samici, která rodila poprvé, něco krátce po porodu vylekalo, mohla by o mláďata ztratit zájem. Přestala by se o ně starat. Anebo by je mohla z velkého strachu dokonce zahubit. K tomu by stačilo málo – třeba nečekaný hlasitý zvuk. Proto byla velká opatrnost namístě.

Lenka s Pavlem tygříky ani maminku tygřici nerušili. Věděli, jak se ke zvířatům chovat. Chodili do ZOO prakticky denně od narození. Vlastně i před narozením. To samozřejmě ještě nechodili, ale nosili se v mamčině břiše. Jejich maminka totiž v ZOO pracovala. Byla knihovnicí v odborné knihovně, a protože měla svoji práci opravdu ráda, nezapomínala na ni ani na mateřské. Tehdy alespoň vozila dvojčátka v širokém dvojitém kočáře za „svými“ zvířaty na procházky. A tak se Lenka s Pavlem v ZOO cítili stejně doma jako oba malí tygřici.

Daniela Krolupperová – Tygří trápení

Maminka dvojčat jako správná knihovnice musela vědět, která zvířata patří mezi šelmy kočkovité a která mezi šelmy psovitě.

Dokážeš správně roztřídit mé zvířecí kamarády i ty?

hyena

lev

vlk

tygr

levhart

liška

pes

kojot

puma

jaguár

šakal

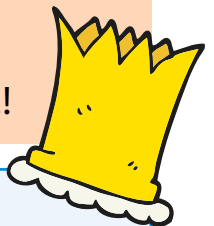
ocelot

Šelmy psovitě:

Šelmy kočkovité:

Dobře, tak už dost s kočkami a vůbec se šelmami kočkovitými.
Snad už jen naposled – schválně, jestli víte, kdo je král zvířat? No proto!!!

Lev

Když se **zebra** s **tygrem**
hádá o proužky,
když se válčí o trůn
mezi papoušky,
když si **kapr** brousí

na bělici zub,
když se **slavík** začne
chovat jako **sup** –
chce to pevnou ruku,
jinak teče krev.

Chce to zkrátka krále,
a tím je **hroch**.
Vlastně **lev**,
jak ví každý hoch.

Jiří Dědeček – Šli červotoči do houslí

Vypiš vyznačené názvy zvířat a seřaď je podle abecedy.

Rozhodni: Bělice je... **...pták.** **...ryba.** **...savec.**

Básnička byla sice pomotaná, plná nesmyslů, ale také plná rýmů.

Já mám básničky moc rád a rád někdy rýmy vymýšlím, třeba *čočka – kočka, vede – přede, víčko – mlíčko* a tak podobně. Teď si půjdu na chvilku zdřímnout a vy mi můžete přečíst uspávanou. Mňau...

Uspávanka s básníkem

Byl jeden pán a ten pořád mluvil v rýmech, dokonce i ze spaní. Mluvit v rýmech je zrovna tak šprýmovné jako mluvit písničky a nezpívat je. Písnička je k tomu, aby se zpívala, a písnička, která se nezpívá, nýbrž mluví, je divná písnička. A tak toho pána považovali ostatní lidé za podivína.

On si z toho příliš nedělal, a když šel na procházku, hned si na to vymyslel rým. A když se slunce ráno smálo, ihned se mu to rýmovalo. Buď s koláčem, nebo alespoň s pneumatikou, která je rovněž kulatá.

Jan Skácel – Uspávanky

Ve spánku jsem pro tebe upředl další úkol. Jsi tak dobrý básník jako já? Najdi dvojice slov, která se rýmují, a vybarvi je stejnou pastelkou.

Vypráví nebo čte ti někdo před spaním pohádky? A máš některou oblíbenou knížku? Napiš její název.

.....

Tak, koťata, teď je právě ta správná chvíle na jednu takovou pohádku před spaním.

Dědečkova pohádka

„Už poslouchám,“ pobízí Martínek dědečka, „vypravuj, vypravuj.“

„Ale o raráškově jsem ti vyprávěl posledně,“ povídá dědeček.

„To nevadí. Já bych o raráškově poslouchal pořád,“ říká Martínek.

A dědeček začne: „Nevím, jestli ještě dnes někde nějaký rarášek provádí nezbednosti, ale když byl můj tatínek malý kluk, měli doma raráška. Můj tatínek byl tvůj pradědeček, abys věděl. A ten tvůj pradědeček se jmenoval Josef. Dokud byl klukem, volali na něho doma Josífku. A rarášek měl spadeno právě na Josífku, na toho kluka, který se pak stal mým tatínkem a tvým pradědečkem. Jak rarášek vypadal? To je právě to, že on nevypadal pořád stejně, ale každou chvíli jinak. Veliký nebyl, musil být maličký, protože nikde nepřekážel. Nikdo ho také neviděl, dokud na sebe nevzal nějakou podobu a nezačal provádět svoje kousky. Ten se uměl proměňovat, ten rarášek.“

Eduard Petiška – Martínkova čítanka a dvě klubička pohádek

Vyber správnou možnost.

- a) Rarášek byl maličký – velký jako kocour – největší v rodině.
- b) Dědečkův tatínek se jmenoval Karlík – Dominik – Josífek.
- c) Rarášek vypadal pořád stejně – každou chvíli jinak – většinou šibalsky.

Kolik má takový rarášek prstů na ručičkách? Můžeš si to lehce spočítat:

Najdi v textu, kolikrát se tam vyskytuje slovo **rarášek** (v různém tvaru) a odečti, kolikrát tam najdeš slovo **dědeček**.
Vyber z obrázků raráškovu ručičku. ↓

Rarášek si zařadil také v následujícím textu. Najdi místa, kde vyměnil písmenka:

Skálak pes peřs oves,
přes zelenou luouk.
Šel za mín myslevic,
péro na klokoubu.

Koťata, to mi nebudete věřit, co jsem včera zažil! Ráno si ještě jen tak pochrupávám a najednou slyším ze zahrady divné zvuky. Obezřetně jsem se vyplížil ven, znáte to, opatrnosti není nikdy dost, koukám a co nevidím... Na zahradě přistál kouzelnický klobouk. A v něm... Ale to vy už určitě víte!

Bob a Bobek zahradníci

Když se ráno Bob v klobouku probudil, zatřásl spícím Bobkem: „Vstávat, jde se do práce!“

„A proč?“ zeptal se Bobek.

„Protože práce šlechtí,“ poučil jej zkušený Bob.

„Já už truhlařit nechci. Od pilky mě bolí svaly, od kladívka mám mozol a vůbec jsem velice unavený,“ stěžoval si Bobek.

„Já už vím! Vedle nás je opuštěná zahrada, uděláme si záhonek, zasadíme si zelí, ono vyroste a my je sníme,“ dostal nápad Bob.

„Já radši mrkev. Ta je sladká. Zasadíme mrkev,“ hádal se Bobek.

„Ale já radši zelí. A taky je větší.“

„Máš asi pravdu, mrkev je opravdu moc hubená a zelí takové vypasené, kulaťoučké,“ nechal se přesvědčit hladový Bobek.

A oba začali dělat záhonek.

„Teď ho musíme pěkně uhrabat.“

„Ale to musíme mít hrábě!“

„Však já už jsem jedny přinesl. Jen kdybych věděl, kam jsem je položil,“ drbal se za ušima Bobek, a ne a ne si vzpomenout...

A jak tak hledali hrábě ve vysoké trávě, ani si nevšimli, že chodí kolem nich. Až Bob na jeden konec hrabí šlápl. A hrábě jako by ožily. Prásk! A Bob dostal ránu, že viděl kolem své hlavy samé hvězdičky. Když ho Bobek po chvíli vzkřísil, sedl si a řekl: „Pamatuj si, Bobku, hrábě se vždycky dávají kolíčky dolů a ne nahoru.“ Vzal nebezpečný nástroj do packy a šel uhrábnout záhon. „Najdi zatím konev, budeme muset zelí pokropit!“

Bobek se plížil zarostlou zahradou jako džunglí. Rozhrnoval větévky keřů a v trávě nebyl skoro ani vidět.

„Ooooch!“ vyjekl najednou. Oči mu lezly z důlků a upaloval zpátky za Bobem: „Bobe, pomóóóoc, je tu had!“

„Zneškodníme ho,“ řekl rozhodně Bob. Vzal hrábě pevně do ruky a plížil se s Bobkem k tomu místu. Našlapovali opatrně, aby ani větévka nezapraštěla, ani lísteček nezašustěl.

„Ale Bobku, to není had, to je hadice. Dobře žes ji našel. Ta je lepší než konev.“

A Bob s Bobkem kropili záhon. Hadice se jim chvílemi svíjela v rukou jako živá, a než ji zkontrolovali, byli mokřejší než sazeničky. Ale nakonec se přece jen voda dostala i na záhon a Bob s Bobkem si mohli odpočinout. Natáhli si mezi stromy houpací síť a hezky si užívali.

Vladimír Jiránek, Jaroslav Pacovský, Jiří Šebánek – Bob a Bobek, králíci z klobouku

Jsi také tak šikovný/á jako mí dva noví kamarádi? Doplň.

Bo___(B)/(P) a Bobek jsou dva nerozlučn___ kamarád___. Bydlí v klobouku kouzeln___ka Pokustona. Znáte je z večerníčk___(Ů)/(Ú). Maj___ dlouhé uš___, he___(B)/(P)ké koží___(Š)/(Ž)k___, ostré zou___(B)/(P)ky a š___ kovné tla___(B)/(P)ky. Rád___ chroupaj___ mrke___(V)/(F), umí postavit bu___(D)/(T)ky pro pták___, vydělat si pen___ze jako pokusný králík___. Jednou v zimě dokonce pracovali na horách u lano___(V)/(F)ky, odklízeli sní___(H)/(CH) a zažili, co dokáže sněžný mu___(Ž)/(Š).

Roztříd' zeleninu.

..... mrkev	 paprika	 česnek
..... cibule	 rajče	 petržel
..... celer	 květák	 špenát
..... zelí	 pórek	 brokolice
..... salát	 okurka	

Josef s Václavem si s Emilkem užili. Nejhorší to bylo podle jejich vyprávění ve městě, kde krokodýl opravdu zoufale naříkal.

Krokodýl, krokodýl

troje boty prochodil,
na čtvrté se nezmůže,
všude bláto, kaluže,
když jde koupit housky,
musí chodit bosky,
naříká si tuze,
jaká je to chůze,

svět ho mrzí,
v očích má slzy,
chytil rýmu,
jde pro medicínu,
kdo mu dá na boty?
A to budeš zrovna ty!

Josef Kainar – Nevídáno neslycháno

V básničce najdi a barevně podtrhni podstatná jména.

Vybarvi obrázek.

slovesa

předložky

spojky

přídavná jména

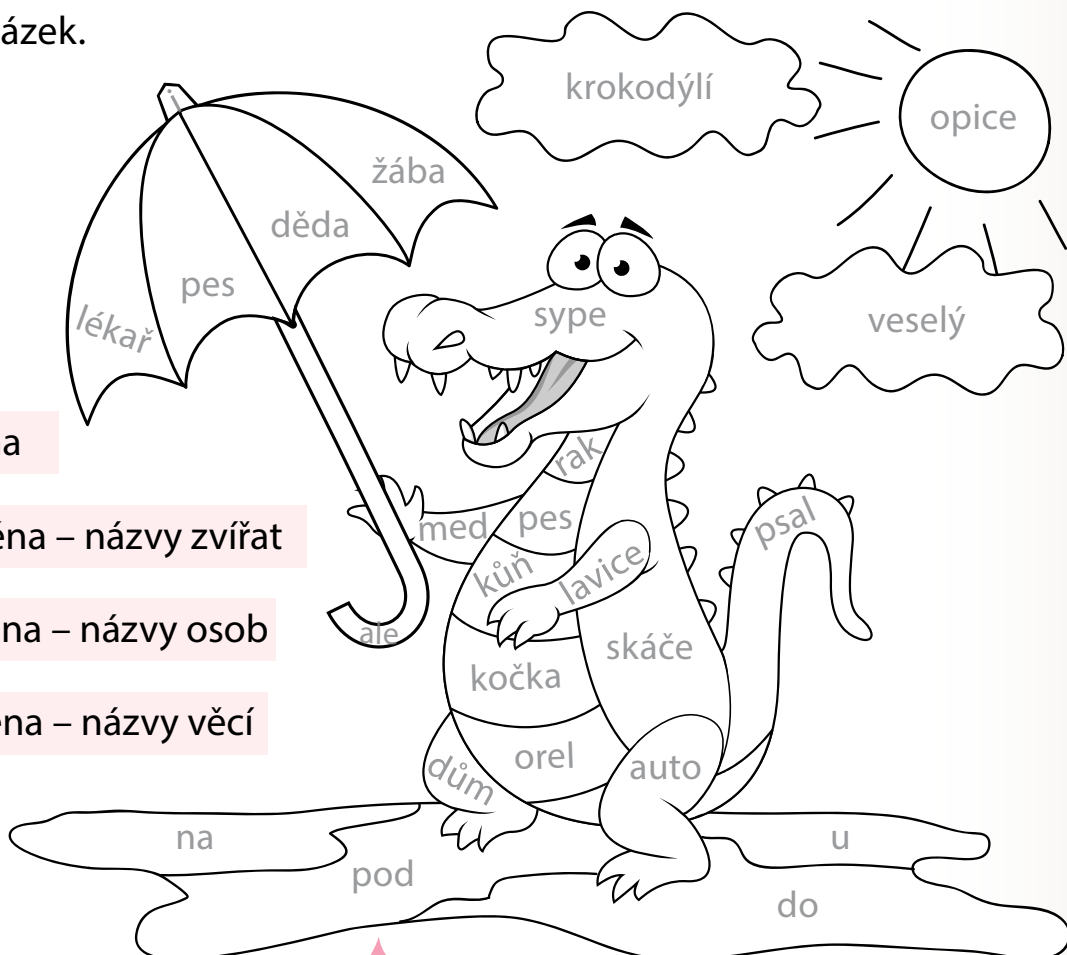
podstatná jména – názvy zvířat

podstatná jména – názvy osob

podstatná jména – názvy věcí

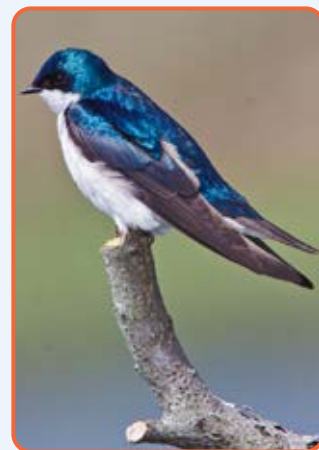

Takový krokodýl má, moje milá koťata, zuby jako pila. Ale viděla jste někdy žraloka? Já ryby rád, ale se žralokem není radno si zahrávat. Jenom snad kdyby se proměnil stejně jako žraloci v naší pohádce. To bych si na něj troufl...

O modrých žralocích

Žraloci plovou v moři a loví ryby. Jsou modří a mají bílá břicha. I stávalo se často, když měli ta břicha plná ryb, že vystrkovali zvědavě hlavy z vody a dívali se na racky, jak létají ve vzduchu. A říkali si: Tohle je mnohem lepší – létat v prohřátém vzduchu, než se stále šplouchat ve studené vodě. A že bylo takových žraloků hodně, domluvili se a tajně se učili létat. Učili se, až se naučili.

Jenže ve vzduchu nejsou chutné ryby jako v moři. Jsou tam jen mouchy, co bzučí. I lovili žraloci mouchy a není divu, že se od takové stravy zmenšili k nepoznání. Z ploutví jim narostla křídla. Rychlí zůstali stejně jako ve vodě. Také modří zůstali. I břicha měli bílá jako předtím. Ale jméno dostali jiné. Lidé jim říkají vlaštovky.

Alois Mikulka – Houpací pohádky

Není ovšem žralok jako žralok. A protože jste pozorně poslouchali, když jsme si povídali o slovech mnohoznačných, určitě vás nepřekvapí, že žraloka může mít každý z vás i doma.

Nakresli žraloka.

Žraloci

Kdo to dělá CVAKY, CVAKY?
Kdo to straší do noci?
Já to slyším a ty taky:
jsou to boty – žraloci!
Prošly dálky – proto snad
cení zuby:
mají hlad!

Jiří Žáček – Aprílová škola

Čtení s porozuměním 2

Kocour Kryšpín a svět knih

V této publikaci na tebe čeká:

- 52 úryvků z vybraných knížek
- 106 cvičení, úloh a hádanek

Celá edice byla vyvíjena ve spolupráci s vybranými pedagogy s dlouholetou praxí na ZŠ.

Podporuje rozvoj dítěte a vybízí ke zvědavosti.

Učí práci s textem a procvičuje logické myšlení.

Hravou formou podněcuje zájem o čtení a literaturu.

Publikace je bohatě ilustrována.

Cvičení v ní jsou pestrá a zbytečně se neopakují.

Propojuje tematické okruhy učiva.

Publikace je vytvořena tak, aby s ní děti mohly pracovat samostatně.

ISBN: 978-80-7563-038-4

9 788075 630384

